

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius breviloquus

Reuchlin, Johannes

[Basel], 1486

Druckermarke

[urn:nbn:de:bsz:31-299469](#)

De

Uigies vel vities. adū. nūeri. i. viginti vici
 bus. et dī: a viginti. Unū Apoc. ix. Uigies
 nullies. denā milia.
 Viritum. aduer. i. p singulos viros vī: de vi
 ro in virū. et dī: a vir.
 Ultra. adū. loci. et compaſ. vltra. vltior.
 vltim⁹. Pōt etiā eē ppositio qñ regit casū
 vt vltra rheñū.
 Ultro. i. vltra. vel sponte.
 Unciatum. adū. i. p vncias. vī: de vna vncia
 in altā. et dī: ab vncia.
 Unde. adū. loci. i. a q̄ vel ex quo loco vel ex
 qua re vel causa fīm p̄dāp.
 Undecies. adū. numeri. i. vndecim vicib⁹.
 et dī: ab vndecim.
 Undiq̄. adū. i. ex oī pte. et grauaf pe.
 Unde q̄ p̄fuctio enclética nō iclinat h̄ accē
 tū p̄cedētis syllabē ad se. i. iuxta se. q̄ p̄ce
 dens vocalis corrupta ē in vndiq̄. Hā vñ
 diq̄ cōponif ex vnde. et q̄. Et sūlter p̄tin
 git in deniq̄. qđ cōponif ex denuo. et q̄.
 Unq̄. i. aliquñ. qñq̄ adū. tpis. vide i nūq̄.
 Voluptuarie. adū. i. fīm voluptatē.
 Uspiam. i. in altq̄ loco. alicubi aduer. loci. et
 dī: ab vllus. et ibi ptiam syllabica adiectio
 vñ nō acuif in fine. q̄ accent⁹ p̄ncipali⁹ nō
 debet ponī in syllabica adiectione.
 Usq̄. i. in altq̄ loco. adū. loci. et dī: ab vllus
 Usqueq̄. i. p oia nūmis. ex toto omnino.
 et acuit penl.
 Usq̄quo. i. q̄diu. quousq̄ ad quē finē fīm
 p̄dāp. Uel pleni⁹ pōt dici sic. Usq̄q̄. i. ali
 quātulū. aduerbiū ē quātitat⁹. Unū in ps.
 Louertere dñe vscq̄. i. aliquātulū. Item
 vscq̄. i. vndiq̄ adū. eloci. Unū Zach. viij
 Usq̄quo veniāt pp̄li. i. vndiq̄. Itē vscq̄
 . i. q̄usq̄. vī: q̄diu. adū. ē tpis. vt ibi. Usq̄
 quo dñe obliuiscerl me in finē. Item qñq̄
 ponif p̄ donec et ē aduerbiū tp̄s. Unū. i.
 Bachab. i. Sacerdotes psallebāt hym
 nos vscq̄quo p̄sumptū esset sacrificiū. i. do
 nec. et acuit vltimā fīm vsum vscq̄.
 Ut m̄ta sit. Hā vt. i. postq̄. Ut. i. sic. Ut
 i. q̄uis. Ut. i. simul. Unū de q̄busdā p̄redi
 torū. vt dici qđā. Ut postq̄ dicas. vt q̄
 uis. vt quoq̄ simul.
 Uti. adū. sūlitudinis. i. sic. Et inde cōponif
 Sicuti. veluti. Et cor. v. Sz vti vbu⁹ pd.
 p̄ma. vñ. Quisq̄ doceſ vti. dī: vtiutib⁹ vti.
 Utinā. adū. optandi. i. vt fiat opto. Et com
 ponif ab vt vel vti. et nā. et cor. ti.
 Uticq̄. qñ ē dictio cōposita. tūc acuit ante
 penl. s̄z qñ sine compositione accipif vtiq̄
 tūc accētū habet sup penl. suata natura ip

W

sius enclesis. et sic cā dīferēti⁹ amittit vīm
 suā p̄fuctio enclética in vtiq̄ dictiōe cōpo
 sita. et sūlter intelligendū ē de itaq̄.
 Utpote. i. tanq̄. penl. cor. Et p̄ponif ab vt
 et pote ablatiuo de potis. vī: pos. potis.
 Utputa. i. v̄bigratia. sicut aduer. Et videſ
 ibi puta eē syllabica adiectio. et sicerit sim
 pli figure. et deriuabit ab vt et acueſ p̄ma
 q̄ accent⁹ p̄ncipalis nō debet ponī sup syl
 labica adiectione. Unū. i. Lop. xv. Nō cor
 pus qđ futur⁹ ē semias. s̄z nudum granum
 vtputa tritici.
 Utrīnḡ adū. i. ex vtraq̄ pte. Und Ezech.
 iii. Finis vtrīnḡ. fīm vñā lram.
 Utrōbiq̄. adū. i. in vtraq̄ pte et acuif penl.
 Utrū. dialectica in frōgatio hñs se ad vtrū
 q̄. i. ad affirmationē et negationē vt cuz di
 co. vtrū celū s̄t rotundū. pōt rñderi. celuz
 ē rotundū. celū nō ē rotundū. Itē vtrum
 aliquid ē nomē. et ponif p̄ q̄s. Unū qđā. No
 men dic vtrū p̄fuctio dī: vtrū.
 Utrūlibet. i. q̄s ex his placet. Et cor. li. Et ē
 libet syllabica adiectio.
 Utrūnam. interrogatiū est et habet nā syl
 labicę. et acuit penl.

Finit vocabularius breuiloquius. tri
 plici alphabetō diversis ex autoribus
 necnō corpore vtriusq̄ iuris collectus
 ad latinū sermonē capessendū. vñlissi
 mus. Impressus Basileę p̄ Nicolaus
 Kessler. Anno dñi. M̄.cccc. lxxvij.

